

Els inicis del Xampany Gomà. Records

Salvador Camp Ibáñez

Jubilat i antic treballador del Xampany Gomà

a família de Salvador Camp Ibáñez ha estat vinculada històricament al naixement i funcionament del Xampany Gomà per dos motius: perquè vivien en un terreny que, en part, van vendre a Ramon Gomà, i perquè pare i germà, a més d'ell mateix, van treballar per al Xampany Gomà.

Aquestes notes van ser llegides per Salvador Camp a la taula rodona del 21 d'octubre de 2006, dins les Jornades de Tardor.

Totes les fotografies d'aquest article, així com la majoria de la resta del Xampany Gomà, han estat cedides per ell.

LES VINYES

Fa més de seixanta anys, les vinyes de Mollet arribaven fins a les mateixes parets del que avui és el teatre: la vinya de can Filosa, la de cal Vermell, la de can Prat fins a can Flequer i a can Pantiquet tirant amunt. Anant cap al cementiri, la del cal Llerona; passada la via, la

Escut del Xampany Gomà fet per José Fernández Castellví, el "Xuti".

Quimet Camp Ibàñez, en el moment de posar les ampolles dins de les cistelles que baixaven a les caves.

de ca la Marcelina i, tocant al cementiri pel darrera, la del cal Vilarrosal. Seguint fins a la Pedra Salvadora, a l'esquerra hi havia la del cal Pinyonaire i a la dreta la de cal Xancarrí. Tot eren secans i vinyes fins al bosc de can Torras, i a l'altre costat del bosc hi havia la de ca l'Estrada i la del meu avi, que tenia un arrendament per 50 anys.

ELS INICIS DE GOMÀ A LES ANTIGUES CAVES VILARROSAL

Intentaré explicar el que va representar per a mi la decisió del senyor Gomà de posar en funcionament novament les caves Vilarrosal, els primers anys quaranta.

Aquelles caves eren una instal·lació per cultivar vins escumosos, construïdes l'any 27 aproximadament, que estaven situades en el que ara és la impremta Sala, amb entrada pel carrer de Valentí Almirall. Eren unes caves petites i els primers anys es feien servir els cups de vi per posar-hi ampolles, per augmentar la capacitat de producció.

Jo només vaig treballar-hi un any i mig; quan es van fer les noves, jo ja no hi treballava. L'any 1943 hi treballàvem en Pere Lluís i jo, ell com a ajudant del tècnic, el senyor Ventura i jo com a meritori de l'administrador, el senyor Capdevila, amb un contracte amb la categoria de "aprendiz".

Fins que es van traslladar a les noves, van servir les caves velles a precari. Jo, encara que no hi treballés, vaig continuar tenint contacte amb l'empresa a través del meu avi, el Salvador Camp Nadal; el meu pare, Joan Camp Martí i el meu germà, en Quimet Camp, que va fer feines de tot tipus.

EL CARRER DE BAIX

Quan el senyor Gomà va comprar els terrenys on ara hi ha el teatre, hi havia un carrer de cases que en dèiem el carrer de Baix de can Fonolleda (el de Dalt encara existeix); el meu avi va donar tota classe de facilitats per poder buidar els terrenys. El carrer de Baix constava de set o vuit cases de pagesos: el cabrer, l'Ufartes; els de cal Setrill (l'Andreu i el Pere Santacreu), el Joanet de ca la Susanna (el Joan Pi Querol), el Ramon Bonvilà i la Carme Arami, els de cal Bitxo (l'Ignasi Flaqué i la Maria Barnils), la Neus de cal València (el Ventura)... i al capdamunt hi havia dues figueres molt grans: una de figues negres i una altra de blanques.

Un dinar al Xampany Gomà: d'esquerra a dreta: Paquita Ricart, Montserrat Martí, Salvador Camp Nadal, i el Cinto de cal Magre. Dret, el gerent, Joan Rovira.

D'esquerra a dreta: Joan Camp Martí, el Sr. Sastre (el mestre d'obres), un cunyat seu que era cap d'estació, el Josep Camp Martí, i el Gordi de cal Paluà.

LA CONSTRUCCIÓ DE LES CAVES

Les caves s'havien de buidar per sota d'aquelles cases. El que és el pati de baix de can Gomà era un terreny a un nivell dos o tres metres per sobre del carrer Jaume I i era el pati de casa meva; el meu avi tenia un cens i va vendre aquest pati al senyor Gomà; per allà van treure quasi totes les terres.

El meu pare feia de pagès i amb carro i cavall va començar a treure terres i a buscar llocs on posar-les; tota persona que volia tapar un forat era benvingut i complagut. Es va fer un terraplè al camp de futbol, el que ara és el pla de les Pruneres, es va omplir un camp d'avellaners de can Ros (el que ara és l'ambulatori de can Pantiquet, si fa no fa), es va omplir el camp de can Dragó (el que ara és el carrer Gaietà Vínzia), etc.

Els que vivien a les cases van anar marxant a mesura que avançaven les obres; hi va haver moltes anècdotes, disgustos i absurds, però va arribar l'hora de començar a omplir les caves. Es va portar a les noves el que hi havia a les velles i es va fer la primera verema gran.

Les obres es van començar amb empreses del poble, com pouaires, especialistes en mines, paletes, etc. cosa que va causar alguns problemes i moltes dificultats, que es van acabar quan el senyor Gomà va llogar un mestre d'obres, el senyor Sastre, que es va fer càrrec del control de tot amb un equip propi i incorporant puntualment les empreses i obrers necessaris, segons l'etapa de construcció. Les obres van durar molts anys.

LA COMPRA DEL RAÏM

El Sr. Gomà comprava raïms de Mollet, Sant Fost, Martorelles, Parets... i el meu pare, que coneixia la comarca, va ser l'encarregat d'anar a veure les vinyes per si eren aptes i recollir mostres de raïm per analitzar la graduació i classe abans de fer els contractes de compra. Penseu que a la zona no hi havia el costum de recollir el raïm per fer xampany; per exemple, els pagesos feien la verema amb portadores i per al xampany calia fer-ho amb coves o cistells, per evitar una possible fermentació abans d'arribar al celler. Les classes de raïms també eren molt diferents; cada pagès tenia els seus gustos i jo recordo que la classe més apreciada era la pansa rossa, que quasi no tenia ningú.

El meu pare va deixar de fer de pagès i es va convertir en el venedor del Xampany Gomà per tota la comarca.

Joan Rovira, el gerent, i el Joan Camp, el comercial.

Estand de promoció del Xampany Gomà a l'Ametlla del Vallès amb motiu d'una trobada de cors del Clavé a finals dels anys quaranta. D'esquerra a dreta, J. Rovira, S. Camp, S. Sastre; al centre amb una ampolla a la mà, Quimet Camp, al costat, Isabel Ibáñez (mare de Salvador i Quimet Camp); la següent dona és Caterina Oliveras, de cal Setrill; dret, a la dreta, Joan Camp i al costat un dels xofers del camió.

